

Helena Zaworska, Helena Zaworska

"Ziemia", Helena Zaworska,
"Twórczość" nr 1 (1975) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/2 (56), 195

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) ZAWORSKA Helena: Ziemia. "Twórczość" 1975 nr 1 s. 66-74.

Szkic poświęcony jest analizie poezji Anny Kamieńskiej. Poezja ta wyrasta - wg autorki - z najstarszych tradycji ludzkiego doświadczenia metafizycznego, związanego z bytem materialnym, codziennym. Kamieńska jest zafascynowana ziemią, niebem, morzem - próbuje odnaleźć i wyrazić człowieczą z nimi wspólnotę. Jej poezja wyraża doświadczenie nie w hiperbolicznych obrazach, lecz w najprostszych szczegółach, w powszechnie znanych, funkcjonujących w naszej religii i kulturze wzorach, włączonych nieraz bardzo odważnie w nowy, artystyczny kontekst. Formy modlitewne, litanijne są stałym elementem poezji Kamieńskiej - miłość do człowieka i ubóstwienie natury znajdują tu często wyraz w formułach słownych, powtarzanych od wieków w religii chrześcijańskiej, w pieśniach nabożnych oraz w twórczości ludowej.

BP/56/67

H.Z.

(II) ŻÓŁKIEWSKI Stefan: Na przykładzie "Kuźnicy". "Pamiętnik Literacki" 1974 z. 4 s. 59-75.

Autor sytuuje "Kuźnicę" na tle przemian w zakresie kultury literackiej w XX wieku w Polsce; dokonuje periodyzacji całego ideologicznie i estetycznie zróżnicowanego ciągu historycznych doświadczeń polskiej kultury. Dla swoich rozważań angażuje cały wachlarz społeczno-politycznych wydarzeń, bezustannie orientujących w kulturowych przemianach istotnych dla rozumienia różnych koncepcji i postaw wobec sztuki. Bliżej charakteryzuje marksistowski model polityki literackiej, wyróżniając dwa modele: lukacsowski i brechtowski. "Kuźnicę", wedle autora rozprawy, charakteryzuje bardziej opowiedzenie się za brechtowskim modelem polityki literackiej. Równocześnie "Kuźnica" inicjuje nowy etap polityki kulturalnej w ramach dwudziestowiecznej kultury literackiej w Polsce.

BP/56/68

J.B.